

NO ELS ABAIXAREM !

La vila de l'Escala, per conducte de la comissió organitzadora, ha fet l'obsequi de dedicar l'Aplec de la Sardana d'aquest any a la de l'Armentera tenint en compte la proverbial amistat i els estrets vincles de diversa índole que tothora han unit ambdues poblacions. Gest que no s'ha de pendre de cap manera com un signe de preeminència respecte a la resta de poblacions veïnes, amb les quals sempre ha existit l'harmonia i una relació igual de bona.

Fins i tot, mireu quin cas! en el conjunt de pobles de la comarca, l'Armentera i l'Escala són els municipis que presenten més dissemblances. Això es fa patent al primer cop d'ull, àdhuc per al coneixedor superficial del país. Ens referim a les diferències en l'especte físic, naturalment. En efecte: l'Escala és poble de mar; l'Armentera, de terra. El relleu escalenc és accidentat a la costa i terra endins; el mateix nucli urbà es distingeix pels carrers amb forts pendents. La vegetació, llevat de la clapa de Cinclaus i alguna feixa d'hort, pel que fa als arbres és de domini del pi; antany abundava la vinya i l'olivera, i les plantes arbustives i herbàcies són les pròpies de la terra de l'aspre. L'Armentera és el domini absolut de l'horitzontalitat, de la terra argilosa d'al.luvió; no hi ha - no n'hi ha hagut mai si no és per a ornamentació, i encara- cap pi ni cap cep, ni cap olivera i les espècies arbòries són els arbres de ribera i els fruiters; la resta de plantes són les de cultiu: farratgeres, gramínies i lleguminoses. L'ocupació gairebé exclusiva de l'armenterenc és l'agricultura, mentre que la de l'escalenc és la pesca i les activitats que se'n deriven, el turisme i professions diverses. Aquests contrastos no són motiu de dissensions, ans al contrari, serveixen de conjunció perquè dues comunitats s'avinguin a la perfecció. En cap moment no s'han produït les rivalitats que tan sovint originen la discòrdia entre els veïnatges.

És l'ideal de les diferències que en comptes de desunir uneixen i que la sardana reflecteix de meravella: la diversitat que, conservant íntegra la personalitat de cada element que la constitueix, forma un sol cos coincidint en l'anhel comú.